

บทที่ 4

การอ่านเพื่อหาใจความสำคัญ (Reading for the Main Idea)

เค้าโครงเรื่อง

1. ใจความสำคัญคืออะไร
2. หลักการหาใจความสำคัญ
 - 2.1 การหาใจความสำคัญโดยอาศัยคำถาม
 - 2.2 การหาใจความสำคัญโดยอาศัยคำหรือกลุ่มคำชี้แนะ
3. ชนิดของใจความสำคัญและการวิเคราะห์หาใจความสำคัญ
 - 3.1 ใจความสำคัญที่ระบุในย่อหน้า
 - 3.1.1 ตอนต้นย่อหน้า
 - 3.1.2 ตอนท้ายย่อหน้า
 - 3.1.3 ตอนกลางย่อหน้า
 - 3.1.4 ตอนต้นและตอนท้ายย่อหน้า
 - 3.2 ใจความสำคัญโดยนัย

สาระสำคัญ

1. ในการอ่านนักศึกษาจะต้องจับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน บางครั้งนักศึกษาอาจหาใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ง่าย เพราะได้ระบุไว้อย่างชัดเจน แต่บางครั้งบางย่อหน้าไม่มีใจความสำคัญระบุไว้ แต่จะมีรายละเอียดแสดงนัยไว้ ดังนั้น นักศึกษาจะต้องอ่านอย่างระมัดระวังแล้ววิเคราะห์สรุปใจความสำคัญด้วยตนเอง

2. ในการหาใจความสำคัญ นักศึกษาอาจตั้งคำถามถามตนเองว่า ผู้เขียนต้องการบอกอะไรกับผู้อ่าน หรือสังเกตจากคำชี้แนะ ในกรณีที่เป็นใจความสำคัญโดยนัย นักศึกษาจะต้องอ่านเนื้อหาอย่างละเอียด โดยอาศัยข้อมูลที่ผู้เขียนให้ไว้ในย่อหน้านั้น ๆ แล้วพิจารณาสรุปหาใจความสำคัญด้วยตนเอง

จุดประสงค์การเรียนรู้

เมื่อนักศึกษาศึกษาบทที่ 4 แล้ว นักศึกษาสามารถ

1. อธิบายความหมายของใจความสำคัญได้
2. บอกประเภทของใจความสำคัญได้
3. หาใจความสำคัญที่ระบุไว้ในย่อหน้าได้
4. วิเคราะห์สรุปหาใจความสำคัญโดยนัยได้

ในการอ่านเพื่อให้เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ดี นักศึกษาจะต้องทราบใจความสำคัญ (main idea) ของแต่ละย่อหน้า (paragraph) และจะต้องทราบใจความสำคัญของเรื่องที่มีหลายย่อหน้า (passage) ซึ่งเรียกว่า thesis หรือ central idea ซึ่งโดยทั่วไปมักได้แก่ใจความสำคัญของย่อหน้าแรกของเรื่องนั้นนั่นเอง ส่วนย่อหน้าอื่น ๆ ของเรื่องจะเป็นส่วนที่มาสนับสนุนหรืออธิบายใจความสำคัญในย่อหน้าแรก ในขณะเดียวกัน ในแต่ละย่อหน้าก็จะมีใจความสำคัญของตัวเอง แต่บางครั้งใจความสำคัญอาจอยู่ในย่อหน้าอื่นก็ได้

นอกจากจะทำให้ให้นักศึกษาเข้าใจเรื่องที่อ่านดีขึ้น การทราบใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน ยังทำให้นักศึกษาสามารถทำแบบฝึกหัด หรือแบบทดสอบที่ถามเกี่ยวกับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่านได้ คำถามที่มักใช้ถามเกี่ยวกับใจความสำคัญ ได้แก่

- Which of the following is the main idea of the passage?
- The main idea of this passage is _____.
- Which of the following is the main point of the passage?
- The main point of the passage is _____.
- Which sentence in this paragraph states the main idea?
- What is the main theme of this paragraph?
- What is the purpose of the writer/author in writing this passage?

1. ใจความสำคัญคืออะไร

ใจความสำคัญคือเนื้อหาหรือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการบอกผู้อ่านเกี่ยวกับเรื่องที่เขาเขียน โดยมีประโยคอื่น ๆ มาสนับสนุนหรืออธิบาย เพื่อให้สิ่งที่ผู้เขียนต้องการบอกชัดเจนขึ้น

ใจความสำคัญของย่อหน้าอาจเป็นบางส่วนของประโยค หรือทั้งประโยคของประโยคในย่อหน้านั้นก็ได้ แต่ต้องเป็นประโยคที่สมบูรณ์ ไม่ใช่เป็นเพียง คำ กลุ่มคำ หรือวลี ประโยคที่มีใจความสำคัญปรากฏอยู่เรียกว่า ประโยคใจความสำคัญ (topic sentence) ถ้าเป็นเรื่องที่มีหลายย่อหน้า ประโยคที่มี thesis ของเรื่องปรากฏอยู่เรียกว่า thesis sentence

2. หลักการหาใจความสำคัญ

ในการหาใจความสำคัญของย่อหน้า นักศึกษาอาจอาศัยวิธีการหาได้ 2 วิธี ดังนี้

- 2.1 การหาใจความสำคัญโดยอาศัยการตั้งคำถาม
- 2.2 การหาใจความสำคัญโดยอาศัยคำหรือกลุ่มคำชี้แนะ (signal words)

2.1 การหาใจความสำคัญโดยอาศัยคำถาม

ในการหาใจความสำคัญของย่อหน้า นักศึกษาอาจอาศัยการตอบคำถามใดคำถามหนึ่งต่อไปนี้เป็นแนวทางในการช่วยหาใจความสำคัญ

1. ผู้เขียนต้องการบอกอะไรเกี่ยวกับเรื่องที่เขาเขียน
2. ข้อความใดที่มีประโยคอื่น ๆ ในย่อหน้านั้นมาสนับสนุนหรืออธิบาย
3. ผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไรในย่อหน้านั้น

ในการตอบคำถามแรก ถ้าย่อหน้านั้นไม่ให้ชื่อเรื่องหรือ topic ไว้ นักศึกษาควรหาชื่อเรื่องก่อน ส่วนคำถามที่ 2 และ 3 ไม่จำเป็นต้องหาชื่อเรื่องก่อนก็ได้

ตัวอย่างที่ 1

Although a daily vitamin supplement is beneficial, large doses of vitamins can do more harm than good. Vitamin A, for example, if taken in large quantities, can cause serious skin problems. Likewise, too much vitamin C can lead to the formation of kidney stones, while an excess of vitamin D can cause kidney damage. Excessive amounts of vitamin E can also have negative side effects reducing the blood's ability to clot.¹

จากย่อหน้านี้ ผู้เขียนอ้างถึงการรับประทานวิตามินในปริมาณมากหรือเกินขนาด ดังนั้น topic ของเรื่องก็คือ large or excessive doses of vitamins เมื่อได้ topic แล้ว ลำดับต่อไปตอบคำถามใดคำถามหนึ่งต่อไปนี้ ผู้เขียนต้องการบอกระยะใดเกี่ยวกับการรับประทานวิตามินเกินขนาด หรือข้อความใดที่มีประโยคอื่น ๆ มาสนับสนุนหรืออธิบาย หรือผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไร

นักศึกษาจะเห็นได้ว่า คำตอบอยู่ในประโยคแรกของย่อหน้า ซึ่งบอกผู้อ่านว่าการรับประทานวิตามินเกินขนาดอาจเป็นผลเสียมากกว่าผลดี ดังนั้น ใจความสำคัญของเรื่องก็คือ Large doses of vitamins can do more harm than good. หรือนักศึกษาจะเขียนใหม่เป็นคำพูดของตนเอง เช่น Excessive doses of vitamins can be harmful. ก็ได้ ใจความสำคัญนี้มีประโยคที่เหลือสนับสนุน โดยการยกตัวอย่างของผลข้างเคียงที่เป็นอันตรายของวิตามินต่าง ๆ ที่รับประทานเข้าไปเกินขนาด

¹ Laraine E. Flemming and Sara C. Mansbach, *Reading for Results*, 3rd ed. (Boston:

Houghton Mifflin Company, 1987), p. 129.

For the period of about seventy-five years (1765-1840), the Gothic novel, an early relative of the modern horror story, was popular throughout Europe. Many of the most popular novels, those written by Horace Walpole, Ann Radcliff, and Monk Lewis, were sold by thousands, quickly translated, and frequently plagiarized. The stories were the object of fascination because they described a world where mysterious happenings were a matter of course, and ghostly, hooded figures flitted through the night. Gothic novels were read and discussed by men and women of the upper classes; and publishers, even alert to a ready market, made sure that copies of the books were available at bargain prices. Even the poorest members of working class could afford to pay a penny to enter the Gothic world of terror, and they paid their pennies in astonishing numbers.²

จากย่อหน้านี้ผู้เขียนเขียนเกี่ยวกับนวนิยายแนวกอทิก ซึ่งเป็นนวนิยายเกี่ยวกับภูต ผี และสิ่งเหนือธรรมชาติ ดังนั้น ชื่อเรื่องของย่อหน้านี้ คือ Gothic Novel ลำดับต่อไปตอบคำถามต่อไปนี้ ข้อใดข้อหนึ่ง ผู้เขียนต้องการบอกอะไรกับผู้อ่านเกี่ยวกับ Gothic novel หรือข้อความใดที่มีประโยชน์อื่น ๆ ในย่อหน้ามาสนับสนุนหรืออธิบาย หรือผู้เขียนต้องการจะสื่อสารอะไร

นักศึกษาจะเห็นได้ว่า คำตอบอยู่ที่ประโยคแรกของย่อหน้า ผู้เขียนต้องการจะบอกว่า นวนิยายแนว Gothic เป็นที่นิยมไปทั่วยุโรประหว่างปี ค.ศ. 1765 ถึง 1840 ส่วนประโยคอื่น ๆ จะสนับสนุนข้อความนี้ โดยบอกให้ผู้อ่านทราบว่า มีนวนิยายแนว Gothic บางเรื่องขายได้เป็นพัน ๆ

² Ibid., p. 130.

เล่ม และมีผู้นำไปแปลและเขียนแบบ มีผู้อ่านและกล่าวขวัญถึงอย่างกว้างขวาง จนกระทั่งสำนักพิมพ์ต้องตีพิมพ์นวนิยายแนวนี้ในราคาถูกลงมาด้วย เพื่อคนจนจะได้หาซื้ออ่านได้ และคนจนก็อุดหนุนให้เงินมาซื้อหนังสือประเภทนี้อ่านเป็นจำนวนเงินที่น่าตกใจทีเดียว จะเห็นได้ว่าประโยคเหล่านี้สนับสนุนข้อความในประโยคแรกทั้งสิ้น ดังนั้น ใจความสำคัญในย่อหน้านี้ก็คือ Gothic novel was very popular throughout Europe during 1765-1840.

2.2 การหาใจความสำคัญโดยอาศัยคำหรือกลุ่มคำชี้แนะ

โดยทั่วไปใจความสำคัญของย่อหน้าจะอยู่ที่ประโยคแรกของย่อหน้า แต่ก็ไม่เป็นเช่นนั้นเสมอไป บางครั้งอาจปรากฏอยู่ในตำแหน่งอื่นก็ได้ วิธีที่จะหาใจความสำคัญอีกวิธีหนึ่งก็คือ ให้มองหาคำชี้แนะเหล่านี้ ได้แก่ *therefore, thus, hence, consequently, for this reason, and so, that's why, in other words* หรือ *most important* ข้อความที่มีคำหรือกลุ่มคำเหล่านี้มักจะ เป็นใจความสำคัญของย่อหน้า และใจความสำคัญนี้มักจะอยู่ประโยคสุดท้ายของย่อหน้า แต่บางครั้งอาจต้องทดสอบด้วยคำถามในข้อ 2.1 ประกอบอีกครั้งก่อน เพราะบางครั้งประโยคที่มีคำเหล่านี้ย่ออาจไม่ใช่ใจความสำคัญของย่อหน้าก็ได้

ตัวอย่างที่ 1

An author could also begin a paragraph by giving examples of an idea. Or she might choose to describe a scene or a historical event. At other times, the writer might begin by using a quotation from another person. In this case, the author begins with supporting details and then moves to a general conclusion. *In other words*, she puts the main idea at the end of the paragraph.³

³ Janet Maker and Minnette Lenier, *College Reading*, 2nd ed. (Belmont, California: Wadsworth Publishing Company, 1986), p. 13.

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้อยู่ในประโยคสุดท้ายของย่อหน้า โดยมี in other words เป็นคำชี้แนะ

ตัวอย่างที่ 2

The Amazon River is the widest river in the world, with one-fifth of all the fresh water on earth moving through its mouth. In length it is second only to the Nile, and if stretched across the United States, it would reach from New York to Los Angeles. In addition, the Amazon covers the largest area of any river. *Therefore*, it can be argued that the Amazon is the mightiest river on Earth.⁴

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้อยู่ในประโยคสุดท้ายของย่อหน้า โดยมี *therefore* เป็นคำชี้แนะ

3. ชนิดของใจความสำคัญและการวิเคราะห์หาใจความสำคัญ

ใจความสำคัญของย่อหน้ามี 2 ชนิด ดังนี้

- 3.1 ใจความสำคัญที่ระบุในย่อหน้า (stated main idea)
- 3.2 ใจความสำคัญโดยนัย (unstated or implied main idea)

⁴ Ibid., p. 13.

3.1 ใจความสำคัญที่ระบุในย่อหน้า (stated main idea)

ใจความสำคัญที่ระบุในย่อหน้า ได้แก่ ใจความสำคัญที่ผู้เขียนเขียนไว้อย่างชัดเจนในย่อหน้านั้น ๆ ซึ่งการหาใจความสำคัญชนิดนี้สามารถใช้หลักการหาใจความสำคัญในข้อ 2 ได้

โดยทั่วไปแล้วใจความสำคัญที่ระบุในย่อหน้า มักจะปรากฏในประโยคแรกของย่อหน้า แต่บางครั้งก็อาจจะปรากฏในตำแหน่งอื่น ๆ ของย่อหน้าได้ทุกตำแหน่ง ดังนี้

3.1.1 ตอนต้นย่อหน้า

3.1.2 ตอนท้ายย่อหน้า

3.1.3 ตอนกลางย่อหน้า

3.1.4 ตอนต้นและตอนท้ายย่อหน้า

3.1.1 ตอนต้นย่อหน้า

ใจความสำคัญที่ปรากฏในตำแหน่งนี้ อาจแบ่งได้เป็น 2 แบบ ดังนี้

ก. ประโยคแรกประโยคเดียว

ข. สองประโยคแรกรวมกัน

ก. ประโยคแรกประโยคเดียว ประโยคแรกของย่อหน้าเป็นตำแหน่งที่นิยมในการเขียนใจความสำคัญมากที่สุด ผู้เขียนจะเขียนใจความสำคัญของเรื่องก่อน แล้วจึงขยายความหรืออธิบายใจความสำคัญด้วยประโยคสนับสนุนต่อไป ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1

All of us contribute to pollution. We thoughtlessly toss gum wrappers and cigarette butts onto the street. We use throw-away packages, like paper milk cartons, instead of bottles, which can be returned to the manufacturer. We use phosphate-containing detergents to wash our clothes, and these phosphates pollute our rivers and lakes. We use pesticides to kill insects, and

these pollute both our soil and water. We ride cars which spew lead and carbon monoxide into the air.⁵

ใจความสำคัญของเรื่องคือประโยคแรกของย่อหน้า ผู้เขียนเริ่มย่อหน้าด้วยใจความสำคัญว่า All of us contribute to pollution. แล้วจึงยกตัวอย่างว่าเราทุกคนก่อให้เกิดมลภาวะอย่างไร เช่น เราทิ้งกระดาษห่อหุ้มมากฝรั่งและกันบูหรือถังบนถนน เราใช้บรรจุภัณฑ์ชนิดที่ใช้แล้วทิ้ง เช่น เราใช้กล่องนมที่เป็นกระดาษแทนที่จะใช้ขวดซึ่งสามารถส่งกลับไปยังผู้ผลิตได้ เป็นต้น

ตัวอย่างที่ 2

As the sun went down, *the scene from the bridge was beautiful*. It had been a perfect day. Up and down on either side of New York the bridge blue water lay gently rippling, while to the south it merged into the great bay and disappeared toward the sea. The vast cities spread away on both sides. Beyond rolled the hilly country until it was lost in the mists of the sky. All up and down the harbor the shipping, piers, and buildings were still gaily decorated. On the housetops of both Brooklyn and New York were multitudes of people.⁶

⁵ Florence J. Sherbourne, *Toward Reading Comprehension*, 2nd ed. (Lexington: D.C. Heath and Company, 1977), p. 170.

⁶ David McCullough, reprinted in Harvey S. Wiener and Charles Bazerman, *Reading Skills Handbook* (Boston: Houghton Mifflin Company, 1988), p. 85.

ใจความสำคัญของย่อหน้าอยู่ในประโยคแรก The scene from the bridge was beautiful. ประโยคที่ตามมาบอกผู้อ่านว่าทิวทัศน์ที่มองจากสะพานนั้นสวย ส่วนประโยคต่อมาผู้เขียนบอกผู้อ่านว่าทิวทัศน์สวยงามอย่างไร

ข. สองประโยคแรกรวมกัน บางครั้งใจความสำคัญของย่อหน้าอาจไม่ใช่เฉพาะประโยคแรกประโยคเดียว อาจเป็นประโยคแรกและประโยคที่สองรวมกัน ดังตัวอย่างต่อไปนี้

ตัวอย่างที่ 1

Dogs make warm, friendly pets. But they can also be very troublesome. No one will deny the feeling of friendship when, after a long day's work, a wet pink tongue of greeting licks a master's hand at the door. And watching television or reading a book, a man or woman can reach down over the side of the couch and feel a warm furry patch of life, hear the quiet contented breathing of a good friend. However, try to plan a trip without your faithful pet and your life is very difficult. Where will you leave him? Who will feed him? Further, leaving a cozy house in the midst of winter and facing a howling frozen wind so the dog may take his walk is no pleasure at all. I often wonder why people put up with such demands upon their time and energy.⁷

⁷ Harvey S. Wiener and Charles Bazerman, *Reading Skills Handbook* (Boston: Houghton Mifflin Company, 1988), p. 86.

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้อยู่ที่สองประโยคแรกรวมกัน ประโยคแรกบอกว่า สุนัขเป็นสัตว์เลี้ยงที่เป็นมิตร ซึ่งเมื่ออ่านย่อหน้านี้และพิจารณาให้ดีแล้ว จะเห็นได้ว่าเป็นเพียงส่วนหนึ่งของใจความสำคัญ เพราะมีประโยคสนับสนุนประโยคนี้เพียงบางประโยคเท่านั้น ประโยคที่เหลือแสดงให้เห็นว่า สุนัขก็อาจสร้างปัญหาได้เช่นกัน ดังนั้น ใจความสำคัญของย่อหน้าจึงต้องรวมข้อความจากสองประโยคแรกเข้าด้วยกัน คือ Dogs make warm, friendly pets, but they can also be troublesome.

ตัวอย่างที่ 2

Can animals solve problems? Certain instances show that they can.

Animals have found ways of escaping confinement. Horses have unbarred gates; dogs have unlatched doors. Animals have learned unusual methods of obtaining food. One dog brought his dish from the basement and presented it to his master when he was hungry. Apes learned to use tokens to obtain food from machines. And in a way that seems truly astonishing, animals have met danger by changing their way of life. Sea otters, faced with extinction in the 1880's, left their homes on the beaches of the northern Pacific and moved out to the kelp in the sea.⁸

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้อยู่ที่สองประโยคแรก คือ ประโยคคำถาม Can animals solve problems? และประโยคที่เป็นคำตอบของคำถามนั้น Certain instances show that they

⁸ Sherbourne, *Toward Reading Comprehension*, p. 172

can. ไม่ใช่ประโยคใดประโยคเดียว ดังนั้น ใจความสำคัญของย่อหน้า คือ Certain instances show that animals can solve problems.

3.1.2 ตอนท้ายย่อหน้า

ประโยคสุดท้ายเป็นตำแหน่งที่นิยมเป็นอันดับสองของการเขียนใจความสำคัญ ในการเขียนลักษณะนี้ ผู้เขียนจะเริ่มย่อหน้าด้วยการยกตัวอย่าง หรือข้อความที่เป็นการสนับสนุนใจความสำคัญก่อน แล้วตัวอย่างหรือข้อความสนับสนุนเหล่านี้จะนำไปสู่ใจความสำคัญที่อยู่ตอนท้ายของย่อหน้า การเขียนใจความสำคัญเช่นนี้ ใจความสำคัญมักจะเป็นการสรุปเรื่องของย่อหน้านั้น ๆ ด้วยดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1

Although the buildings are tall, none of them blots out the sky. People rush about as in New York, but someone always stops to answer a question about directions. A person will listen when he or she is asked a question. Often a sudden smile will fresh from the crowds of strangers pushing down State Street. It is a smile of welcome and of happiness at the same time. And the traffic: it is tough, noisy, active; but a person never feels as if he takes his life in his hands when he crosses the street. Of course, there is always the presence of the lake, the vast, shimmering lake that shines like an ocean of silver. Something about that lake each time it spreads out around a turn on Lakeshore Drive says, "Hello. It's good to see you again." *Chicago is a fine, friendly city.*⁹

⁹ Wiener, *Reading Skills Handbook*, p. 86.

ใจความสำคัญของย่อหน้านี้อยู่ประโยคสุดท้ายของย่อหน้า คือ Chicago is a fine, friendly city. โดยมีประโยคสนับสนุนอยู่ในช่วงแรกบอกให้เราทราบว่า ที่ว่าชิคาโกเป็นเมืองที่ดี และเป็นมิตรนั้นเป็นอย่างไร

ตัวอย่างที่ 2

It will help us to understanding the definition of *intangible* if we think of it as made up of two parts: *in*, meaning *not*, and *tangible*, meaning *something that can be touched*. Therefore, *intangible* means *something that cannot be touched*. An orange is tangible; it can be touched. But the pleasure you have in eating it is intangible; that pleasure cannot be touched. *Tangible* can also mean something *clear and definite, not vague*. Hence, *intangible* can also mean something *not clear or not definite*. A complete definition of *intangible*, then, is *something that cannot be touched or something that is not clear or definite*.¹⁰

บางครั้งใจความสำคัญอาจปรากฏอยู่ในตำแหน่งต่าง ๆ ของย่อหน้า อย่างเช่น ในการเขียนอธิบายความหมายของคำศัพท์ที่มีมากกว่าหนึ่งความหมาย เช่น คำ *intangible* ความหมายทุกความหมายถือว่าเป็นส่วนหนึ่งของใจความสำคัญด้วย แต่ย่อหน้าลักษณะนี้ จะสรุปใจความสำคัญหรือความหมายทั้งหมดของคำศัพท์นั้นอีกครั้งหนึ่งในประโยคสุดท้าย ดังนั้น ใจความสำคัญที่สมบูรณ์ของย่อหน้านี้ คือ *Intangible is something that cannot be touched or something that is not clear or definite.*

¹⁰ Sherbourne, *Toward Reading Comprehension*, p. 171.

3.1.3 ตอนกลางย่อหน้า

ย่อหน้าบางย่อหน้าอาจขึ้นต้นด้วยประโยคนำ (introductory sentence) หนึ่ง ประโยคหรือหลายประโยค แล้วตามด้วยใจความสำคัญ ประโยคนำเหล่านี้จะช่วยเรียกความสนใจ จากผู้อ่าน หรืออาจเป็นการปูพื้นความรู้ให้กับผู้อ่านก่อน เพื่อผู้อ่านจะได้ เข้าใจเรื่องที่อ่านได้ ดีขึ้น ส่วนประโยคสนับสนุนที่อยู่ถัดจากใจความสำคัญจะสนับสนุน หรืออธิบายประโยคใจความ สำคัญเท่านั้น ไม่ได้สนับสนุนประโยคนำแต่ประการใด ตัวอย่าง เช่น

ตัวอย่างที่ 1

*The Chinese were the first to sight Halley's comet in the third century B.C. In the fourteenth century, the Florentine painter Giotto put the whirling ball of light into one of his paintings, while in the sixteenth century, William Shakespeare mentioned it in two of his plays. However, it was not until the eighteenth century that the comet was accurately identified by Edmund Halley, an English astronomer. While studying what seemed to be the appearance of three different comets, Halley realized that there might be only one comet, appearing every seventy-six years. As a result, he predicted that the comet would return in 1759. He was right, and the comet did appear. From that time on, it bore his name. Unfortunately, Halley died in 1742, before he could see his prediction come true.*¹¹

สองประโยคแรกเป็นเพียงประโยคนำ เพื่อบอกให้ผู้อ่านรู้ว่าผู้เขียนกำลังจะเขียนเรื่อง อะไร ประโยคนำบอกให้ผู้อ่านทราบว่า ผู้เขียนจะเขียนเกี่ยวกับดาวหางฮัลเลย์ (Halley's comet)

¹¹ Flemming, *Reading for Results*, p. 131.

ประโยคที่สามเป็นประโยคที่ผู้เขียนต้องการบอกเกี่ยวกับดาวหาง ฮัลเลย์ นั่นคือ Edmund Halley was the first person to identify the comet. และข้อความนี้เองที่ประโยคอื่น ๆ ในย่อหน้ามาสนับสนุนว่า เขาค้นพบเอกลักษณ์ของดาวหางนี้ได้อย่างไร ส่วนประโยคนำสองประโยคแรกเป็นเพียงการปูพื้นฐานทางประวัติศาสตร์ของดาวหางฮัลเลย์เท่านั้น ไม่มีประโยคใดเลยที่สนับสนุนสองประโยคแรกที่เป็นประโยคนำนี้ ดังจะเห็นได้ว่าไม่มีการกล่าวถึง the Chinese, Giotto หรือ Shakespeare อีกเลยในช่วงท้ายของย่อหน้า

ตัวอย่างที่ 2

*How does an immune person fight off disease bacteria? The answer to this difficult question slowly became clear as the result of hundreds of experiments in the laboratories of Koch and Pasteur. The scientists found that **the injection of weakened or killed bacteria into the bodies of animals would make the animals immune.** They could then fight off an injection of powerful bacteria that would otherwise have killed them quickly. In the blood plasma (liquid part of the blood) of these immune animals the scientists found what they were seeking.*¹²

ในตัวอย่างที่ 2 นี้ ประโยคแรกซึ่งเป็นประโยคคำถามบอกจุดประสงค์ของผู้เขียนว่าผู้เขียนจะเขียนเรื่องอะไร นั่นก็คือ เขาเขียนเพื่อต้องการอธิบายว่าคนที่มิภูมิคุ้มกันโรคเอาชนะแบคทีเรียที่ก่อให้เกิดโรคอย่างไร ในการหาคำตอบของคำถามนี้ทำให้เราได้ใจความสำคัญของย่อหน้านี้ คือ The injection of weakened or killed bacteria into the bodies of animals would make

¹² Charles Tanzer, *Biology and Human Progress* (Englewood Cliffs, N.J.: Prentice-Hall, 1977), p. 262.

the animals immune. เมื่อเชื้อแบคทีเรียที่ถูกทำให้อ่อนกำลังลงหรือตายแล้วถูกฉีดเข้าไปในตัวสัตว์ มันก็จะไปสร้างภูมิคุ้มกันโรคขึ้นในตัวสัตว์นั้น ซึ่งก็หมายความว่าถ้าบุคคลใดได้รับการฉีดเชื้อแบคทีเรียที่ถูกทำให้อ่อนกำลังลงหรือตายแล้วเข้าไปในร่างกาย ร่างกายของบุคคลนั้นก็จะสร้างภูมิคุ้มกันโรคขึ้นในทำนองเดียวกัน

3.1.4 ตอนต้นและตอนท้ายของย่อหน้า

บางครั้งย่อหน้าหนึ่งอาจมีใจความสำคัญปรากฏในช่วงต้นของย่อหน้า อาจเป็นประโยคแรก ประโยคที่สอง หรือประโยคที่อยู่กลาง ๆ ย่อหน้า แล้วมีใจความสำคัญที่เหมือนกันทุกประการ หรือมีความหมายเหมือนกัน แต่รูปประโยคไม่เหมือนกันปรากฏซ้ำอีกครั้งในตอนท้ายของย่อหน้า ดังตัวอย่าง

ตัวอย่างที่ 1

Many taxpayers resent the money paid out for welfare. They feel those on welfare should work for their living. But *the greater number of on welfare cannot work*. Some on welfare are mothers who cannot leave their young children. Others are either too old or too sick to work. Still others are so physically handicapped that they cannot work. Some few are able-bodied but have no marketable skills. It is true that if these few could obtain the necessary training, they could work. But by far *the greater number of those on welfare cannot work*.¹³

ประโยคแรกในย่อหน้านี้ เป็นเพียงประโยคนำ เพราะไม่มีประโยคใดเลยที่สนับสนุนเกี่ยวกับความไม่พอใจของผู้เสียภาษีเกี่ยวกับเงินที่พวกเขาต้องจ่ายเพื่อสวัสดิการ ประโยคที่สองก็

¹³ Sherbourne, *Toward Reading Comprehension*, p. 170.

ไม่ใช่ใจความสำคัญ เพราะย่อหน้านี้ไม่ได้เกี่ยวกับว่าผู้ได้รับสวัสดิการควรทำงานเพื่อเลี้ยงชีพตัวเองแต่อย่างใด ดังนั้น ประโยคที่สามจึงเป็นใจความสำคัญของเรื่อง เพราะประโยคนี้นบอกให้ทราบว่ามี ผู้รับสวัสดิการเป็นจำนวนมากที่ทำงานไม่ได้ และมีประโยคอื่น ๆ มาสนับสนุนว่า ผู้รับสวัสดิการที่ไม่สามารถทำงานได้มีใครบ้าง พร้อมทั้งให้เหตุผลประกอบสาเหตุของการที่ไม่สามารถทำงานได้ นอกจากนี้แล้ว ประโยคสุดท้ายของย่อหน้ายังกล่าวย้ำใจความสำคัญในประโยคที่สามอีกครั้งด้วย

ตัวอย่างที่ 2

*The good listener, in order to achieve the purpose of acquiring information, is careful to follow specific steps to achieve accurate understanding. First, whenever possible the good listener prepares in advance for the speech or lecture he or she is going to attend. He or she studies the topic to be discussed and finds out about the speaker and his or her beliefs. Second, on arriving at the place where the speech is to be given, he or she chooses a seat where seeing, hearing, and remaining alert are easy. Finally, when the speech is over, he or she reviews what was said and reacts to and evaluate the ideas expressed. **Effective listening is an active process in which a listener deliberately takes certain actions to ensure that accurate communication has occurred.**¹⁴*

¹⁴ Kathleen I. McWhorter, *College Reading and Study Skills*, 2nd ed. (Boston: Little, Brown and Company, 1983), p. 112.

ตัวอย่างนี้ ผู้เขียนเขียนใจความสำคัญของย่อหน้าไว้ที่ประโยคแรก มีใจความว่า เพื่อให้บรรลุถึงจุดประสงค์ของการรับข้อมูล ผู้ฟังที่ดีต้องปฏิบัติตามขั้นตอนที่สำคัญ ๆ เพื่อเข้าใจสิ่งที่ฟังได้ถูกต้อง จากนั้นผู้เขียนก็อธิบายขั้นตอนต่าง ๆ ที่ผู้ฟังที่ดีควรปฏิบัติ แล้วจบย่อหน้าด้วยประโยคที่มีความหมายเหมือนกับประโยคแรกที่เป็นใจความสำคัญของย่อหน้า เป็นการกล่าวย้ำใจความสำคัญอีกครั้งหนึ่ง

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 1

จงอ่านย่อหน้าต่อไปนี้ แล้วหาใจความสำคัญของแต่ละย่อหน้า

Read each of the following paragraphs and then decide which is the main idea of the paragraph.

1. Most people like music, but all people don't like the same music. When you're young you probably like the popular singers. As you get older, you probably like music that isn't so loud. Some people enjoy singers. Others like to listen to someone playing an instrument. Some like guitar music or piano music. Others prefer to hear a big orchestra. The music you prefer is really your own personal business.¹⁵

¹⁵ Margaret Martin Maggs, *Reading Skills: Identifying Main Ideas* (Bangkok: Thai Watana Panich, 1990), p. 32.

- a. Many people like to listen to a singer with a guitar.
- b. Most people like music, but not always the same music.
- c. A big orchestra must play loudly to be heard.
- d. Music is a kind of business.

2. Planning to give a party? There are something to do now. First, write down the names of the people who will be coming to the party. Do you have enough room in your house? Are there enough chairs? Then, write down the food you plan to make for your friends. It is better to have an easy meal. Then you don't have to work during the party and can enjoy it yourself. Thinking about the party first helps make a good party a better one.¹⁶

- a. Thinking about a party first helps make a good one a better one.
- b. Do you have enough room in your house?
- c. Write down the names of the people who will be coming.
- d. It is better to make easy meal.

3. Newfoundland is Canada's newest province and its oldest. It is the newest because it was the last to join the Dominion, in 1949. But it is also the oldest in that it was the first to be discovered. Scientists have found the remains of a Viking camp almost 1,000 years old on the province's

¹⁶Ibid., p.48.

northern shore. Even modern Europeans discovered Newfoundland before they discovered the rest of Canada. John Cabot discovered the southern portion of the province only 5 years after Columbus landed in the West Indies and discovered America. Sir Hmphrey Gilbert claimed Newfoundland for England in 1583.¹⁷

- a. Newfoundland is a province in Canada.
 - b. Newfoundland was discovered by Vikings.
 - c. Newfoundland is the newest and oldest province in Canada.
 - d. Newfoundland was discovered before other Canadian provinces.
4. Computers will never be able to play the perfect game of chess. A chess player has about thirty moves to choose from on each turn, and the opponent has about thirty possible responses to each of these moves. Therefore, there are about 1,000 variations to consider for each complete move. Because each complete move allows another 1,000 potential moves, a computer would have to consider 10^{75} (1 and 75 zeros) moves to play a short twenty-five move game. Even if a computer could calculate a million moves each second, it would require 10^{69} seconds to complete the game. Since the beginning of our solar systems 4.5 billion years ago, only 10^{18} seconds have elapsed.¹⁸

¹⁷ Maker, *College Reading*, p. 10.

¹⁸ Ibid.

- a. A good chess game takes a very long time.
- b. Playing chess requires a great deal of strategy.
- c. Computers will never be able to play chess perfectly.
- d. Computers cannot equal the human brain at chess.

5. Bette Davis, a superstar of the forties and fifties, was once again a hit in a horror movie about a forgotten child star, *Whatever Happened to Baby Jane?* Davis's costar in that **film** was her sometime screen rival Joan Crawford, who made her own comeback through horror movies such as *Strait Jacket*. Olivia de Havilland, who is still remembered for her role in the 1939 classic *Gone with the Wind*, returned to the screen in a horror movie called *Lady in a Cage*. Not too long ago, Betsy Palmer, a comic actress of the fifties, was again seen on **film** in the notoriously gruesome *Friday the 13th*. It seems that many female film stars of the past have used horror films to make their screen comeback.¹⁹

- a. Bette Davis was once again a hit in a horror movie about a forgotten child star.
- b. Davis's costar in that **film** was her sometime screen rival Joan Crawford.
- c. Betsy Palmer was again seen on film in the notoriously gruesome *Friday the 13th*.
- d. Many female stars of the past have used horror films to make their screen comeback.

¹⁹ Flemming, *Readingfor Results*, p. 138.

กิจกรรมการเรียนรู้ที่ 2

จงอ่านย่อหน้าต่อไปนี้ และหาประโยคใจความสำคัญ โดยเขียนหมายเลขของประโยคใจความสำคัญและใจความสำคัญของย่อหน้า ในที่ว่างที่จัดไว้ท้ายย่อหน้านั้น ๆ

Read the following paragraphs and identify the topic sentence(s) by writing the number of the sentence(s) on the blank lines following the paragraph. Then, write the main idea of the paragraph on the other blank line.

Example:

[1] Our environment consists of all the things surrounding or influencing us in any way. [2] The house we live in and its furnishings are part of our environment. [3] The air we breathe, the sunlight which beams on us (or the lack of it), the grass and the trees (or the city streets and tall buildings) make up a large part of the environment. [4] Sound, be it music or noise, is part of our environment. [5] Part of our environment may be intangible and may exist only in connection with something else. [6] Thus, those persons we come in contact with may make our environment favorable to learning. [7] Or they may make it unfavorable. [8] And, since everything on the earth affects everything else on it, in a very real sense, the whole earth is part of our environment.²⁰

²⁰ Sherboume, *Toward Reading Comprehension*, p. 17 1.